

પ્રધાન નવ મુષ્ટિનો સરજનહાર છે.

Reg. No. B.

ଆମାତ୍ସ୍ୟ

મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ પત્રિકા.

ਸਮਾਂ ੧ ਘੰਟਾ

સંવત ૧૯૮૫ ના આવણ વદ ૧૨ સત્તીવાર

44. 31-6-22

લવાજમ છુટક નહીં
અડધો અપાનો.

અમારો ઉદ્દેશ.

સમસ્ત જગતભરના સુવંદામાં
લાસ જાગૃતિ આવી છે, અને
શુદ્ધ જીવદેહોના કુરુએએ
હિન્નતાના માંમે પોતાના પ-
નોતા પગલાં ભરી ધરડે જા-
તની પ્રજાતિઓમાં, પોતાના
આત્માને રસ લેતા ક્યો છે.
અને એ રીતે રાષ્ટ્રીય અને
મામાજીક હિન્નતાના કાર્યો
તરફ સુવંદ પર્વે લાગી મથે
છે. તેણે સમયમાં આપણી
જીવ ક્રમના દિલના સવાલો
પુરવંદ ઉપાડી લે અને ક્રમની
સેવા જાળવવા ઉલ્લોગી ગને
લેને માટે યોગ્ય દીશા સુચન
કરવા દર અગ્રણીયે આ
પરિણામ પ્રેરક કરવાને આસ
દેવે છે.

સમાજમાં જડ થાકી એકેવી
અંધારા. સુઝાપી ફેડીએ
અને સમાજને હાવડે ગરી-
બાઈમાં મુકતાં રીતરીવાજોથી
બચવા ખુદા દીક્ષોના બળે
અંધારે કરવાનો અને ચોખ્ખું
સત્ય અંધારે કરવાનો અને
તેવી પ્રવૃત્તિમાં સતદીન મુઝી
રેલી સમાજને જરૂરી રહેશે
સમાપી જરૂરેનો તોડવાનો છે.

સમાજની ઉન્નતિ માટે
આરિયવાન, આવનાશાળી બુ
વકાતો સદ્ગતિ સાર્વત્રિક
સ્વતંત્ર સમાજને સંગઠિત કર-
વાની છે.

રાષ્ટ્રની ઉન્નતિમાંજ ધર્મની ઉન્નતિ છે. અને તેથી રાષ્ટ્ર દ્વિસ્ત્રવાજમાં યુવકો પોતાનો કાળો આપે એવી જાણના યુવકોમાં ઉત્પન્ન કરવાની અને તેને મારેનું' યોગ્ય સાહચર્ય મેળવીને પરીકામાં સેવેલા કારા નહોતે કરી યુવકોને તેમાં રસ લેતાં કરવાનો છે.

युवकेने संदेश.

ત્રેન કામના સાધુઓ કે ત્રેનો ઉપર ત્રેન કામનું અને ત્રેન ધર્મનું ગૌરવ સાચવવાની અને એ ગૌરવમાં દિનપ્રતિદિન વૃદ્ધિ કરવાની જાળરચરત જોખમદારી રહેલી છે, એ ત્રેન સાધુઓ પૈકી એક સાધુ સમરત ત્રેન કામની જાળરચી કરે અને તદ્દન જીવંત અને પાયા વિનાના આશ્રેણા કરીને દુનિયાની પ્રશ્નિએ સમરત ત્રેન કામને જાળરચી કરવાની જુદાતા કરે એ જાળરચર ત્રેન કામના પ્રતિષ્ઠાસમાં જોખમ દુઃખદાયી અને અશ્રેય કરવા લાગે પ્રસંગ, અપી શકાય. ખાતર તેજ લાગ ત્રેને વસ્તીમાં જોખમ પડાય સાધુઓ સૂચ કરે એટલે શું સમરત ત્રેન કામ જુદાતા છે

મોથી પાંચ દસ સાધુઓને એકાએકની સંખ્યા વધારવાનું નથી

એટલે શું જવા સાધુઓને મેનીયા લાગુ પડે છે એમ કાઈ ક

પાંચલીયા ખટપટી અને ચારિત્ર અપુ સાધુઓ કદાચ હોય તેથી જ સાધુઓ મેવા છે એમ કહેવાની કાઈ દિનિત કરી શકે? ને જાળરચી કરવામાં આવી છે, એ કાઈ એકાદ બે હતી નથી પણ સમરત ત્રેન કામની છે.

કેટલાક સાધુઓની ધૈર્યશક્તિ આમે આપણે જ્યારે વિદેશ જતાનીએ છીએ ત્યારે આપણે સાધુઓના કંઠા વિશેષી છીએ જોવે. જુદા આલેખ કરવામાં આવે છે, પણ હું જોમ કહું છું કે આપણે ખરેખર પંચ મહા વ્રતધારી સાધુઓના દાસાનુદાસ છીએ. કેળવણી, વેલો, ધર્મ, જોમ માને છે કે માત્ર જૈન સમાજ ઉપર જ નહિ પણ સમસ્ત જનતા ઉપર મોઢામાં મોઢા ઉપકાર કરી શકે એવી દુનિયામાં કેટલાક સાધુ સંરક્ષા હોય તો તે જૈન સાધુઓની સંરક્ષા છે. પણ હાલમાં કેટલાક સમય ધર્મને નહિ જોળાખનાર સાધુઓની મનસ્વી પ્રવૃત્તિઓને પરિણામે જો સંરક્ષા પોતાનો દરજ્જો જાને માન ગુમાવતી જાય છે. માટે જોવા કેટલાક જૈન જગ્યાગદાર સાધુઓની પ્રવૃત્તિઓને કેમ રોકવી અને જો તે રોકવામાં નહિ આવે તો જૈન કેમ કંઈ પરિસ્થિતિમાં મુકાશે તે જોઈ શકેલા જગ્યાગદાર પ્રશ્ન થઈ પડ્યા છે. જૈન કેમના યુવક વર્ગે આ જગ્યાગદાર પ્રશ્ન ઉપર ઉઠી વિચાર કરવાની શક્તિ જરૂર છે. અને આ જગ્યાગદાર પોતાની ચું ફરજ છે તેનો ખ્યાલ કરવો થતે હે, સાધુઓની આ પવિત્રમાં પવિત્ર મહાન સંરક્ષામાં હવે પછી જૈન જગ્યાગદાર અને નાણાપક સાધુઓ કુસી જાતને જો મહાન સંરક્ષા કે જે જૈન કેમનું ગૌરવ છે, તેને હિતભિત્ર ન કરી નાખે, તેને કલંકરૂપ ન થઈ પડે તે જોવાની જોખમદારી જૈન કેમના યુવક વર્ગ ઉપર છે. જો ફરજ જગ્યાગદાર જૈન યુવકો કદિપદ થાય એવી જૈન કેમ જરૂર આશા રાખે છે. જે સાધુઓ પોતાની મનસ્વી પ્રવૃત્તિઓ દિન પ્રતિદિન આગળ વધાવે જાય છે, જે જમાનો જોળાખવાની તરફી લેતા નથી, અને જે કેળવણી અધિકારીઓની અધિકારી ઉપર પોતાનો ધિક્કો ધંધો વધાવે જાય છે. તેમને હું નમ્રતા પૂર્વક સૂચના કરવાની રજા લઉં છું કે જો તેઓ હવે દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, અને લાગણી ઉપયોગ રાખી ઉપદેશ નહિ આપે, જૈન કેમની શું જરૂરીયાતો છે તે સમજવાની દરકાર નહિ કરે અને પોતાની મનસ્વી પ્રવૃત્તિઓ ઉપર હવે જો અંકુશ નહિ રાખે તો જૈન કેમના નવ જુવાનો જોવા જીન જગ્યાગદાર સાધુઓની જગ્યાગદાર ખબર લેશે.

એલિયન ધનનું સાદુ, એલીસીટરના બાવણમાંથી.

મુનિ રામવિજયજીના વ્યાખ્યાનો.

તેમાં સાધુ ધર્મની મર્યાદાનો ભંગ

શ્રીમનમોહનલાલજી મહારાજના ચરણ કમળથી પવિત્ર થયેલાં તેમજ સંસારતારક વિદ્વાતાભરી વાણીથી ગાજી ઉઠેલા લાલભાગ જેવા પવિત્ર સ્થાનમાં બેસીને મુનિ રામવિજયજી વ્યાખ્યાનો આપી રહ્યા છે, તે સંબંધી અમે અમારા જાતિ અનુભવથી નમ્ર ભાવે તટસ્થ જનોને પૂછવા માંગીએ છીએકે મુની રામવિજયજી ત્યાગના પહાના નીચે સાધુ ધર્મની મર્યાદાનો ભંગ કરી વાણી વિલાસને સેવતા નથી? તેમની તોછડી ભાષા, નિર્લજ્જ શબ્દો અને ઉશ્કેરણી ભર્યાં વચનોનો ઉપયોગ કરતા નથી? પરોપદેશે પાંડિત્યમ જેવો તેમનો વૈરાગ્યનો ઉપદેશ કે જે પોતાની વાસનાને ધુળધાણી કરી નાંખે છે, એમ આપને નથી લાગતું? જૈનેતરેપાં સમાજને હાંસી પાત્ર બનાવી બળ શાસન પીના હૃદયોને આઘાત પહોંચાડે કે? તે સંબંધી કેટલાક

૩ તરફ છીએ. આશા છે કે આપ સારા જવાબો ઉપર ધ્યાન આપશે.

તેઓ શ્રમજી ભગવાન મહાવીરને 'તું' તુકારે ઓળખાવે છે, અને તેમ કરી ભકત જનોની ભક્તિના ઉપર પાણી ફેરવે છે. દાખલા તરીકે 'મહાવીરના જેવો બાપ', એક નંદીયેણુ જેવા સમર્થ મુનિવરને ઉદ્દેશીને પણ એક વચનનો પ્રયોગ કરે છે. કહે છે કે 'નંદીયેણુ પકથો પણ હજારોને ચઢાવનાર થયો,' 'વેશવાને ચેર બેઠેલો' વગેરે વગેરે.

સત્ય તરફ પણ આ પ્રેમર વકતાને (!) કેટલું માન છે? તે નીચેના શબ્દો કહી આપે છે. "સાચું હૃદયમાં ધાલવા તમે તૈયાર નથી."

પવિત્ર વ્યાખ્યાન પીઠ ઉપર બેસીને જે શબ્દોનો ઉચ્ચાર કરતાં પણ સાચા સાધુનું હૃદય કંપે, તેવા વાક્યપ્રહારો આપી જૈન કોમને સંબોધીને તેઓ ઠાલવી રહ્યા છે. એનો પૂરાવો આજે સ્થળે સ્થળે ભરાતી સભાઓ, તેમાં અર્ચાર્થ રહેલો પ્રશ્ન, અને પચ્ચાર થતા કરાવો અને આ મુનિવરના અંધભક્તિના હૃદયના ગળાપા મોલુદ છે. જેમને સાધુપણાની-સાચા સંન્યાસની અમૂલ્ય કિંમત સમજાઈ ગઈ હોય, તેવા મુખમાંથી એવા શબ્દો જરૂર કે "સાધુપણના આચારને સુલામાં મૂકો અને અમે શાષ્ટકોએ કુંડીએ." કુમળા મગજના બાળ અને બાળિકાઓ ઉપર આવી ટકોરીની શી અસર થાય? એમના ભાષણો

સાંભળીને બાજણવો તો કઈ રીતે બદમાશી શીખાય તેનો પાઠ મેળવી લે, તો તેની જવાબદારી કોની? આના ઉદાહરણમાં, "અમે ન હોત તો તમારા વાંઝીઆપણાનું મહેલું કેાણુ ટાળત? મા બાપને છવતે દીકરે ખંજર મારનાર દીકરા છે." તેઓ શ્રી શ્રીતાઓને પણ મુંઢર શરપાવ (!) વ્યાખ્યાન દ્વારા આપે છે. જુઓ.

"તમે આત્માની અનંત શક્તિ ઉપર પાણી ફેરવ્યું. સ્વાદ ખાતર, રૂપરંગ ખાતર, સુવાસ ખાતર, પાપનો, પ્રપંચનો, અન્યાયનો, અનીતિનો ભય ન ધર્યો, મનની મોજ ખાતર તેઓએ શાહુકારી વેચી, પ્રતિષ્ઠાઉપર પાણી ફેરવ્યું, જૈનત્વ ઉપર કુચડો ફેરવ્યો તમે બધા સ્વતંત્ર છો! સ્વામી છો કે શુલામ!"

વકીલ ઉપર ટીકા કરતાં તેઓશ્રી જણાવે છે કે:-

"વકીલનો કાયદો એ કે જજને મુંઝવણમાં મૂકે. શુન્દેગારને પણ વકીલ એમ ન કહે કે તું શુન્દેગાર છે, પણ એમ કહે કે શ્રીકર નહી, પૈસા લાવને તું જોજે તો ખરો કે હું કેવા જોરશોરથી બોલીને જજને ફેરવી નાંખું છું. * * *

જો વકીલોએ પોતાની પાસે આવતા શુન્દેગારને સુધારવાનો પ્રયત્ન કર્યો હોત, તો આટલા શુન્દેગારો હોત?" આ પ્રમાણે વકીલોને છોડેલો કે જ્યાં સર્ટીફિકેટ અપાતું હોય ત્યાં સ્વમાન ધરાવતા કોઈપણ વકીલનો પિતા ઉછળ્યા વગર રહે ખરો કે?

ગૃહસ્થાવાસને રમશાન તરીકે ઓળખાવતા એ મુનીશ્રીના ભયંકર શબ્દો માટે અમારે શું કહેવું? વિષય તરફના તેમનાં વ્યાખ્યાનો સાંભળતાં કાનના કીરા ખરે, લાંચતાં આંખે તમ્બર આવે, વિચારતાં કાળજી કંપી ઉઠે, અને લખતાં લેખીની હાથમાંથી સરી પડે, છતાં જનતાને સત્યતાની પ્રતીતી કરાવવાની ખાતર દિલગીરી ભરેલી ફરજ અમારે અદા કરવી પડે છે.

વિષય સંબંધ વ્યાખ્યાન કરતાં તેઓ કહે છે કે, "વિષય વગરના ટાઈમમાં જેજે ચીજોને હાથ લાગવાથી પાણી લઈને ધોવા પડે, વિષયોની અવસ્થામાં તેજ ચીજો સાથે કેવી ચેષ્ટા કરે છે x x x x વિષયોની કેવો? ગંદો, વિવેક વગરનો, જે બહાર ફેંકી દેવા જેવું તેને તે અવસરે મોમાં ધાલનારો, જે ચીજો નકામી, ખંદી, ખરાબ, મનાય. વિષય પહેલાના સમયમાં ભગૃત અવસ્થામાં હાથપર લાગેતો? શું કે તો? કેણુ શું કે તો? સમજી જાઓને, જે ચીજ અહીં આંગળીને ન લગાડાય, તેને ક્યાં લગાવાય છે?

બાળદીક્ષા.

બાળદીક્ષાના બચાવ અર્થે કેટલીક દલીલો બાળદીક્ષાના દિમાયતીઓ તરફથી આજકાલ રજૂ કરવામાં આવે છે તેમાંની મુખ્ય દલીલ એ છે કે પ્રાચીનકાળમાં કેટલાક આચાર્યો અને સાધુઓએ પણ નાની ઉંમરે દીક્ષા લીધી હતી, તેમજ હાલમાં કેટલાક સાધુઓ એવા છે કે જેઓ પણ તે પ્રમાણે બાળદીક્ષીત છે. આનું એક લીસ્ટ થોડા વખત થયાં સમાજ પાસે મુકવામાં આવ્યું છે. આ દલીલ ઉપરથી શું એમ સમજવું કે આપણા પૂર્વજો તે તે કાળમાં જે પ્રમાણે વર્તી ગયા તેજ પ્રમાણે આ કાળમાં પણ આપણે વર્તવું જોઈએ? અથવા તો જે પ્રથા સંબંધી ભૂતકાળમાં કેટલાક દાખલાઓ મળી આવે છે તે ઉપરથી શું તે પ્રથાની યોગ્યતા હંમેશા માટે સાબિત થાય છે? જે એમ હોય તો હિંદુસમાજમાં જે અસહ વિધવાઓને સતી કરવાનો રિવાજ હતો તે હવે ફરીથી કેમ ચાલુ કરવામાં આવતો નથી? કારણ કે હિંદુદાસમાં સતી થવાના અસંખ્ય દાખલાઓ મળી આવે છે, તેમ છતાં કોઈપણ સમજી શકાય અત્યારે સતી કરવાનો રિવાજ ચાલુ કરવાની હિમ્મત કરવા

બાળ્યાન સાંભળવા માટે અંકલા પુરેવાજ નહિ, પણ સંસાર શું ચીજ છે? તે ન જાણનારી કુમારીકાઓ પણ મોળુંદ હોય, જ્યાં લગભગ સાત વરસથી માંડીને ૧૬ વરસ સુધીના કુમારોની પણ હાજરી હોય, જ્યાં ભાઈ અને બેન બંને ઓતા તરીકે બેસતા હોય, જ્યાં પિતા અને પુત્ર સાથે અડોઅડ બેસા હોય ત્યાં આગળ ઉપદેશક રીતે અમર્યાદીત પણે ગંદી વાતોને યોવાના ઝોડાં તળે છજીવામાં આવે ત્યાં કોઈપણ સુશિક્ષીત સંસ્કૃત પોતાના પરિવારને મોકલવા તૈયાર થાય ખરો કે? વિષય વાસનાને આવી કંઈગી ચિત્તચાંચિવાય કોઈ યોગ્ય સુહૃદ્ધિ પકડવા તૈયાર નહિ થવું હોય? તેથી તેઓ આવા વચન પ્રયોગો કરતા હશે! સંસારીઓ પણ જ્યારે પોતાના પરિવાર સાથે બેસા હોય ત્યારે ઉપદેશક શબ્દો બોલતાં લાગે ત્યારે શ્રી પ્રભુ મહાવીરનો સંદેશો કહેવાનો ફાવો કરનાર મુનિ સેકડો નરનારીઓ અને બાલ બચ્ચાના સમુદ્ધ આગળ આવે ઉપદેશ આપે એ સાધુ ધર્મને લાયક ગણાય! આવા બાળ્યાનોને જૈન પ્રવચન નામે યોગબાવનારને સમાજ કયા શબ્દોથી વધાવશે, તે અમારે કહેવાની જરૂર નથી.

આવા ગંદીજ ભાષામાં લખાએલા, ન લખી શકાય તેવી હદને પણ જોળંગી ગયેલા વાંકયનો સંગ્રહ કરી તેને સાચવી રાખવાની અને તેને અમુલ્ય ઉપદેશ તરિકે બહાર કરી આ પત્રિકાની આસપાસના ન કરવાની સલાહ આપનાર માટે શું કહેવું?

પ્રારંભમાં આટલું વિવેચન કરી જૈન પ્રવચનમાં આવતા બાળ્યાનો કેટલાં પોષક છે, શાસ્ત્રને નામે જે કંઈ તેમાં કહેવાનું છે, અને બીજાને ઉપદેશ કરવામાં પડિતાઈ બતાવનારે પોતાના છવનમાં એ ઉપદેશ ઉતાર્યો છે કે કેમ? એ બધું હવે પછી બતાવવામાં આવશે.

બહાર નિકળતો નથી, અને જે એ પાછો ચાલુ કરવામાં આવે તો અમને ખાતરી છે કે હાલતો નવાંજી ટકા સ્ત્રીઓ પરણવાનું બંધ કરી દેશે. વળી મનુસ્મૃતિમાં આકે વર્ષની છોકરીને પરણાવવાની આજ્ઞા કરી છે અને તે પ્રમાણે જે ન થાય તો તે પાપ ગણાય છે. અત્યારે થોડા ફેદી પૂજકો સિવાય આ વાતને કોણ કંઈક કરે તેમ છે! સામાજિક પ્રવાહનો એક નિયમ છે કે જ્યારે વખત અને સંજોગો બદલાય અને ચાલુ પ્રવાહીકા, જે પ્રાચીન, શુદ્ધ, નિર્ધેક અને અહિંતકારી અને ત્યારે તેનો ત્યાગ કર્યેજ છુટકો. સતીની પ્રથા તેમજ બધ થઈ, અને જેમ આજે સતી થવાના રિવાજનો દિમાયતી મૂર્ખ ગણાય છે તેમ આજના યુગમાં બાળદીક્ષાની દિમાયતમાં મૂર્ખતા અને ફેદીપૂજ સિવાય બીજું કંઈ જણાતું નથી. વળી બ્રીટીશ સરકારના સંભવ્યઅમલ નીચે બાળદીક્ષાના દિમાયતીઓ તેને અમલ કરવા બંધ તો ધર્મની અને જૈન સમાજની ઉન્નતિ કરવાને બદલે શાસનની હેલના કરવાના કસબુત બને એ વાત નિર્વિવાદ છે. જૈન સમાજ થોડાજ સમયપર બનેલો 'છાપીનો' કિસ્સો ભૂતી શકે તેમ નથી; અને ખંભાત વાસદ વીગેરે સ્થળે બનેલા બનાવો તેવી દીક્ષાના દિમાયતીઓને સચોટ જવાબ પુરે છે કે

વળી કહેવામાં આવે છે ?

પણ ઘણી બાબતો શાસ્ત્રોક્ત અને કરવામાં આવતી નથી. દા. ત. કે. નં. ૧૬૬. બિહાર. જે ઉપરાંત કિયાઓમાં અને સાહુ. આ. ૨માં ઘણા ફેરફાર થયા છે. શાસ્ત્રમાં તો દસ કાળભાવ બેઠને યોગ્ય ફેરફાર કરવાની આજ્ઞા ઘણી રીતે અપાયેલી છે. એવા ફેરફારોના દાખલા મુનિશ્રી વિદ્યાવિજય-જીએ મુંબઈ સમાચારમાં થોડા વખત પહેલાં સારી સંખ્યામાં પ્રગટ કર્યા છે. ખરી હકીકત તો એ છે કે જ્યારે મતલબની ગિના હોય ત્યારે શાસ્ત્રની વાતોને સુસ્તપણે વળગી રહેવાય છે પણ જ્યારે શાસ્ત્રોક્ત ખરા ત્યાગધર્મમાં અને હાલના ત્યાગી મહાત્માઓના છવનમાં દેખાતા મોટા તફાવત તરફ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે ત્યારે દ્રવ્યક્ષેત્ર કાળભાવનો આશ્રય લઈને વાત ઉશકી દેવામાં આવે છે. બાળદીક્ષા મૌલિક સિદ્ધાંતની તેમજ એકાંત વાદની વસ્તુ નથી તેથી શાસ્ત્રાધાર ઉપરાંત જમાનાની પરિસ્થિતિ પણ જોવાની ખાસ જરૂર છે. મૌલિક સત્યો સિવાય શાસ્ત્રની બીજી ગિનાઓ સમયાનુસાર ફરતી આવી છે અને ફેરફાર કરશે. વખત પોતાનું કામ કર્યેજ બંધ છે. ફેદીપૂજકો અને ધર્મધો તો જુમ પાડતાજ રહેવાના.

નવાજ બેવી વાત તો એ છે કે બાળદીક્ષીત પૂર્વાચાર્યોના લીસ્ટમાં ખરતર ગચ્છીય આચાર્યોના નામે પણ આપ્યા છે. શું સાગરાનંદસુરિ તેઓને આચાર્ય તરિકે સ્વીકારે છે? થોડા વખત ઉપર તો એ મહાનુભાવે ખરતર ગચ્છના સાધુઓને "ખરાતમજ" કરીને સંજોગ્યા હતા જેથી સમાજ અનુલુ નથી. આજે પોતાના બચાવ અર્થે ખરતર ગચ્છીય આચાર્યોના નામોનો આધાર તેમને લેવો પડ્યો છે. સાચેજ કહેવાય છે કે 'ગરજ પડે ત્યારે ગધેકાને પણ બાપ કહેવો પડે.'

યુવક સંઘની પ્રવૃત્તિ.

શ્રી મુંબઈ કૌન યુવક સંઘના મંત્રીઓ તરફથી નીચેના સમાચાર પ્રસિદ્ધિ માટે મોકલવામાં આવેલ છે.

નવા યુવક સંઘની સ્થાપના—પાટણ, ખંભાત, વહવાણ, અમરેલી માંડળ વિગેરે સ્થળોએ થોડા વખતમાં નવા કૌન યુવક સંઘની સ્થાપના થઈ છે. અન્ય સ્થળે પ્રવાસો ચાલુ છે કેટલાંકે જુના મંડળોએ આપણુ યુવક સંઘના ઉદ્દેશ કામ તથા ચાલુ પ્રવૃત્તિ સાથે સહાનુભૂતિ દર્શાવી છે. આ પ્રકારે સુવિહાના સંગઠનના કાર્યને વેગ મળતો જાય છે.

શ્રી કૌન યુવક સંઘ ઉપર બાનીસો સહીઓ વાળું નીવેદન કેટલાક ગૃહસ્થો તરફથી આવ્યું હતું. નીવેદન નીચે મુજબ હતું.

“અમે નીચે સહી કરનારા જગ્યાની છીએ કે મુની રામવિજયજીના આગમનથી મુંબઈ શહેરના કૌન સમાજમાં અસાંતીનો આરંભ થયો છે, અને કલેશમય વાતાવરણ હીન પ્રતિદીન વધતું જાય છે અને તા. ૨૩-૭-૨૯ ના રોજ લાલબાગની બાબાનજીનામાં ઘણી મારામારી પણ અમારા માનવા મુજબ તેમના ઉરાકેરણી બર્મી ઉપરથી પરીણામ છે અને તેથી અમારો પુરૂઠ અભિપ્રાય છે કે કૌન સમાજની બાબત અને જાળવવાનો ખરો ઉપાય મુની રામ-જીની આજ્ઞાન કે જાહેર માંલ રહેલો છે અને તેથી તે મુનિ જેને મદાર હોય તે સર્વને તેમજ સુશિક્ષિતતા આપતા આ યોગે આ વિષયમાં ઉપર જણાવેલી અટકાવત કરવા માટે અમે આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરીએ છીએ.”

આ સંબંધમાં યોગ્ય લાગે તેવો પ્રયત્ન કરવા માટે મુનિ રામવિજયજી જેને જેને જવાબદાર છે તેને ઉપરની ખબર આપવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું.

—કેપરના હરાવ મુજબ મંત્રીઓએ જવાબદાર વ્યક્તિઓને પત્રો લખી ઘટતા પગલાં લેવા સૂચના કરી છે. મું. કૌ. સુ. સં. કાર્ય વાહક સમિતિએ તા. ૧૧-૮-૨૯ ના રોજ નીચે મુજબ હરાવ કર્યો હતો.

—કૌન પ્રવચન ના તા. ૨૧-૭-૨૯ ના બંધમાં મુનિ રામવિજયજી જણાવે છે કે “કૌનેને જેર હારના રીશા અને ઈંડા ચટણીની જેમ ખરાબ છે” તે કથન અસત્યથી ભરેલું અને કૌન સમાજની બારે જાનકી કરનાર છે જેમ આ સંઘની કાર્ય વાહક સમિતિ માને છે અને કથન જેમ બને તેમ જાણીથી દિલગીરી સાથે પાછું ખેંચી લેવા તેમની પાસે માગણી કરે છે.

—મણી સ્થળેની માગણી છતાં મુનિ રામવિજયજીએ તે વાંધા બહુ કથન પાછું ખેંચી લીધું નહિ તેથી તા. ૧૫-૮-૨૯ ને રોજ મું. કૌ. સુ. સં. કાર્ય વાહક સમિતિએ નીચે પ્રમાણે હરાવ કર્યો હતો.

—મણી સ્થળેની માગણી છતાં મુનિ રામવિજયજીએ તે વાંધા બહુ કથન પાછું ખેંચી લીધું નહિ તેથી તા. ૧૫-૮-૨૯ ને રોજ મું. કૌ. સુ. સં. કાર્ય વાહક સમિતિએ નીચે પ્રમાણે હરાવ કર્યો હતો.

—કૌનેના આહાર સંબંધે મુનિ રામવિજયજીએ કહેલું, સર્વત્ર અસત્ય તરીકેની સ્વીકારાયેલું અને જાન સમાજની જાનકી કરનાર કથન પાછું ખેંચી લેવા માટે તેમને અનેક દીશાઓથી વારંવાર કહાવા છતાં તેઓએ હજી સુધી તે કથન પાછું ખેંચી લીધું નથી. આ પ્રકારની તેમની હાલ તેમના

સાથુ ધર્મને બારે કલંકરૂપ છે જેમ અમારો સંઘ માને છે અને આવા હાલમાં સાધુને સરળતા અને સત્ય પરાયણતાના સાચો પાઠ શીખવવા માટેમાનના સંઘને અમારો સંઘ આગ્રહ કરે છે.”

—દિક્ષાના નિયમો શ્રી મુંબઈ કૌન યુવક સંઘે દિક્ષાની નિયમાવળી તૈયાર કરી છે, સામાન્ય સભાએ તે મંજૂર રાખી છે. નીચમાવલી જુદા જુદા સ્થાનોના સંઘો તથા મંડળો તથા મુનિરાણે ઉપર મોકલી આપી છે, પાટણના મુંબઈ નિવાસી બંધુઓએ આ નિયમાવલી સ્વીકાર કરાવવાનો હરાવ કરવા પાટણના શ્રી કૌન સંઘને અરજ કરી છે બાવ-જામમાં કૌનેની જાહેર સભાએ દિક્ષાના નિયમોને હરાવ રૂપે પસાર કર્યા છે. નામપુર વડોદરા માંગરોળ લીંબડી વીગેરે સ્થળે દિક્ષા સંબંધી નિયમો જુદા સ્વરૂપમાં પસાર થયેલા છે, અમે આશા રાખીએ છીએ કે દરેક મામે અને શહેરમાં સંઘોમાં આ સંબંધી હરાવો કરવાની તજવીજ થશે, અને સ્થળે સ્થળે યુવકોના મંડળો આ દિક્ષાની નીચમાવળીને ખરોખર પ્રચાર કરી સ્થાનિક સંઘ પાસે સ્વીકારનો હરાવ કરાવવાની પ્રવૃત્તિ આદરશે.

લેખમાળા—શ્રી મુંબઈ કૌન યુવક સંઘ તરફથી મહત્વના પ્રશ્નો ઉપર એક લેખમાળા શરૂ કરવામાં આવી છે. તે લેખ માળા દર સોમવારના સાંજવર્તમાનમાં પ્રગટ થાય છે. દરેક કૌનેને તે લેખ માળા મનન પૂર્વક વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

સુચનાઓ.

મુંબઈ કૌન યુવક સંઘના સભાસભોને આ પત્રિકા દીવાલી સુધી વિનાસવા જાહેર આપવામાં આવશે.

(૧) આ પત્રિકાની ચોજના હાથગુરત આર માસ માટે કરવામાં આવી છે.

(૨) પત્રિકા દર સનિવારે નિયમિત પ્રગટ કરવામાં આવશે.

(૩) નિયત કરેલા સ્થળોએ તથા ફરીયા પાસેથી છુટક નક્ક અડધા આનાની કિંમતે મળશે.

(૪) બહારગામના કૌન બંધુઓ (ટપાલ ખર્ચ સાથે) બાર આના મોકલી આપશે તેઓને આર માસ સુધી નિયમિત મળશે.

(૫) યુવક સંઘના ઉદ્દેશ તથા પ્રવૃત્તિમાં દીશામુચક લેખો અન્ય તરફથી મોકલવામાં આવશે તો અનુકૂળતા મુજબ પત્રિકામાં પ્રગટ કરવામાં આવશે.

(૬) પત્રિકામાં યોગ્ય સમાચારોને સ્થાન આપવામાં આવશે.

(૭) પત્રિકા સંબંધી સંબંધો પત્ર વ્યવહાર નીચેની સરનામે કરવો (જમનાદાસ અમરમંદ ગાંધી, ૧૮૦ વસીયામલ બીલીડીંગ જર્કીયા મસજીદ, મુંબઈ.)

આ પત્રિકા બનજી સ્ટ્રીટમાં આવેલા કૌન બારકરોડ્ય પ્રેસમાં મનસુખલાલ હીરાલાલે જમનાદાસ અમરમંદ ગાંધી માટે છાપી, અને તેણે કૌન યુવક સંઘ માટે પ્રીન્સેસ સ્ટ્રીટ મનહર બીલીડીંગમાંથી પ્રસિદ્ધ કરી, મુંબઈ નં. ૨.